

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли да се приеме, че консолидирането на няколко лица в едно данъчнозадължено лице по смисъла на член 4, параграф 4, втора алинея от Директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾ води до това, че възмездните доставки между тези лица остават извън приложното поле на режима на ДДС по смисъла на член 2, точка 1 от посочената директива?
- 2) Попадат ли в приложното поле на режима на ДДС възмездните доставки между тези лица включително когато получателят на доставката няма право или има право само на частично приспадане на платения по получени доставки данък, тъй като в противен случай съществува риск от данъчни загуби?

⁽¹⁾ Шеста директива на Съвета от 16 декември 1991 година относно допълнение на общата система на данъка върху добавената стойност и за изменение на Директива 77/388/ЕИО с оглед премахването на фискалните граници (ОВ L 145, 1977 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 110).

Преюдициално запитване от Amtsgericht Lörrach (Германия), постъпило на 23 март 2023 г. — в производството по открито наследство от наследодателя Р. М. J. Т.

(Дело C-187/23, Albausy ⁽¹⁾)

(2023/C 235/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Lörrach

Страни в главното производство

Заинтересовани страни: E. V. G.-Т., P. T., F. T., G. T.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 67, параграф 1, втора алинея, буква а) от Регламент № 650/2012 ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че се имат предвид и възраженията, повдигнати в самото производство по издаване на европейско удостоверение за наследство, и че съдът няма право да разгледа тези възражения, поради което в тази разпоредба се имат предвид не само възраженията, повдигнати в друго производство?
- 2) При утвърдителен отговор на въпроса по буква а), трябва ли член 67, параграф 1, втора алинея, буква а) от Регламент № 650/2012 следователно да се тълкува в смисъл, че не може да се издаде европейско удостоверение за наследство дори и тогава, когато са повдигнати възражения в производството по издаването на европейско удостоверение за наследство, които вече са били разгледани в производството по издаване на удостоверение за наследници по германското право?
- 3) При утвърдителен отговор на въпроса по буква а), трябва ли член 67, параграф 1, втора алинея, буква а) от Регламент № 650/2012 следователно да се тълкува в смисъл, че се имат предвид всякакви възражения, дори когато са повдигнати, без да са доказани в достатъчна степен, като за доказването на този факт не следва да бъдат събирани формални доказателства?
- 4) При отрицателен отговор на въпроса по буква а), в каква форма съдът трябва да изложи мотивите си, с които той отхвърля възраженията и постановява издаването на европейско удостоверение за наследство?

⁽¹⁾ Настоящото дело е означено с фиктивно име, което не е истинското име на никоя от страните.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (ОВ L 201, 2012 г., стр. 107).

Преюдициално запитване от Landgericht Mainz (Германия), постъпило на 31 март 2023 г. — FT и RRC Sports GmbH/Fédération internationale de football association (FIFA)

(Дело C-209/23, RRC Sports)

(2023/C 235/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Mainz

Страни в главното производство

Ищци: FT, RRC Sports GmbH

Ответник: Fédération internationale de football association (FIFA)

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“) (картелна забрана), член 102 ДФЕС (забраната за злоупотреба с господстващо положение на вътрешния пазар) и член 56 ДФЕС (свободно предоставяне на услуги), както и член 6 от Общия регламент относно защитата на данните (наричан по-нататък „ОРЗД“) ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба, приета от световна спортна федерация (в случая: Fédération internationale de football association (Международна федерация на футболните асоциации), наричана по-нататък „FIFA“), към която принадлежат 211 национални спортни асоциации по съответния спорт (в случая: футбол) и чиито правила следователно са задължителни поне за по-голямата част от участниците в съответните национални професионални лиги по този спорт (в случая: клубове (което означава и футболни клубове, регистрирани като капиталови дружества), играчи (които са членове на клубове) и футболни агенти), със следното съдържание:

- 1) забранено е по отношение на футболни агенти да се договарят или плащат възнаграждения, които надвишават горна граница, изчислена като процент от трансферната сума или годишното възнаграждение на съответния играч,

както е предвидено в член 15, параграф 2 от Правилника на FIFA за дейността на футболните агенти (наричан по-нататък „FFAR“);

- 2) на трети лица е забранено да плащат дължимо по договора с футболния агент възнаграждение от името на договорния партньор на футболния агент,

както е предвидено в член 14, параграфи 2 и 3 от FFAR;

- 3) на клубове е забранено да плащат повече от 50 % от общото възнаграждение, дължимо от играча и клуба за услугите на футболния агент, в случаите, когато футболен агент работи за приемащия клуб и за играча,

както е предвидено в член 14, параграф 10 от FFAR,

- 4) за издаването на лиценз за футболен агент, което е условие за получаване на разрешение за предоставяне на услуги по футболно агентство, се изисква кандидатът да се подчинява на вътрешните правила на световната спортна федерация (в случая: FFAR, Устав на FIFA, Дисциплинарен правилник на FIFA, Етичен правилник на FIFA, Правилник на FIFA относно статута и трансфера на играчи, както и уставите, правилниците, предписанията и решенията на органите и комисииите), както и на нейната юрисдикция и на юрисдикцията на конфедерациите и асоциациите членки,

както е предвидено в член 4, параграф 2, член 16, параграф 2, буква b), член 20 от FFAR във връзка с член 8, параграф 3, член 57, параграф 1, член 58, параграфи 1 и 2 от Устава на FIFA, член 5, буква а), член 49, член 53, параграф 3 от Дисциплинарния правилник на FIFA, член 4, параграф 2, член 82, параграф 1 от Етичния правилник на FIFA;

- 5) установяват са условия за издаване на лиценз за футболен агент, съгласно които издаването на лиценз се изключва окончателно, без възможност за последващото му издаване, в случай на присъда или споразумение в наказателно производство, или на забрана за дейност за срок от най-малко две години, спиране на действието или отнемане на разрешение, или друго лишаване от права от страна на орган или спортна асоциация,

както е предвидено в член 5, параграф 1, буква а), точки ii. и iii. от FFAR;

- 6) на футболни агенти е забранено, във връзка със сключването на споразумение за трансфер и/или трудов договор, да предоставят услуги по футболно агентство или други услуги на и да получават възнаграждение за тези услуги от

а) прехвърлящия клуб и приемащия клуб,

б) прехвърлящия клуб и играча,

в) всички участващи страни (прехвърлящ клуб, приемаш клуб и играч),

както е предвидено в член 12, параграфи 8 и 9 от FFAR; съответно

- ба) на футболни агенти е забранено, във връзка със сключването на споразумение за трансфер и/или трудов договор съвместно със свързан футболен агент, да предоставят услуги по футболно агентство или други услуги на и да получават възнаграждение за тези услуги от

а) прехвърлящия клуб и приемащия клуб,

б) прехвърлящия клуб и играча,

в) всички участващи страни (прехвърлящ клуб, приемаш клуб и играч),

ако терминът „свързан футболен агент“ включва сътрудничество в съответствие с определението за „свързан футболен агент“ („Connected Football Agent“), предвидено във FFAR (стр. 6, точка (iv) от FFAR),

както е предвидено в член 12, параграф 10 от FFAR във връзка с определението „свързан футболен агент“, стр. 6, точка (iv) от FFAR;

- 7) на футболни агенти е забранено да установяват контакт или да сключват договор за посредничество с клуб, играч, асоциация — членка на световна спортна федерация, или с юридическо лице, управляващо т.нар. single entity league, на които е разрешено да ангажират футболни агенти и които са сключили договор за изключителни права с друг футболен агент,

както е предвидено в член 16, параграф 1, букви б) и с) от FFAR,

- 8) имената и подробна информация за всички футболни агенти, имената на клиентите, които те представляват, услугите, които футболните агенти предоставят на всеки отделен възложител, и/или подробностите за всички сделки с участието на футболни агенти, включително размерът на възнаграждението, което се изплаща на футболните агенти, трябва да бъдат качени на платформа на световната спортна федерация, като до тази информация се предоставя частичен достъп на други клубове, играчи или футболни агенти,

както е предвидено в член 19 от FFAR;

- 9) забранено е да се договаря определяне на възнаграждение за услуги по футболно агентство по друг начин освен изключително въз основа на възнаграждението на играча или трансферната сума,

както е предвидено в член 15, параграф 1 от FFAR;

- 10) съществува презумпция, че други услуги, предоставени от футболен агент или свързан с него футболен агент 24 месеца преди или след предоставянето на услуга по футболно агентство на клиент, включен в сделката, за която са предоставени услугите по футболно агентство, представляват част от услугите по футболно агентство, и доколкото презумпцията не може да бъде оборена, възнаграждението за другите услуги се счита за част от възнаграждението за услугата по футболно агентство,

както е предвидено в член 15, параграфи 3 и 4 от FFAR;

- 11) размерът на възнаграждението на футболния агент се изчислява като процент само от действително изплатената на играча заплата,

както е предвидено в член 14, параграфи 7 и 12 от FFAR;

- 12) футболните агенти са длъжни да оповестяват на световната спортна федерация следната информация:

а) в срок от 14 дни след сключването: всяко споразумение с клиент, което не е споразумение за представителство, включително, но не само, други услуги, и поисканата на платформата информация;

б) в срок от 14 дни след изплащане на възнаграждение: поисканата на платформата информация;

- в) в срок от 14 дни след изплащане на възнаграждение по всеки договор с клиент, различен от договор за представителство: поисканата на платформата информация;
- г) в срок от 14 дни от датата на възникване: всяко договорно или друг вид споразумение между футболни агенти за сътрудничество при предоставянето на каквито и да било услуги или за споделяне на приходите или печалбите от която и да е част от техните услуги по футболно агентство;
- д) при условие че извършват дейността си чрез агенция, в срок от 14 дни след първата сделка с участието на агенцията: броя на футболните агенти, които извършват дейност чрез същата агенция, и имената на всички служители,

както е предвидено в член 16, параграф 2, буква j), точки ii.—v. и буква k), точка ii. от FFAR;

- 13) на клубовете е забранено да договарят с футболни агенти възнаграждения или компоненти на възнаграждения за трансфер на играч или да плащат на футболни агенти възнаграждения или компоненти на възнаграждения, чиято основа на изчисление зависи (и) от бъдеща компенсация, която клубът получава от следващ трансфер на играча;

както е предвидено в член 18ter, параграф 1, първа хипотеза от Правилата на FIFA за статута и трансфера на играчи (наричани по-нататък „FIFA RSTP“), и в член 16, параграф 3, буква е) от FFAR.

(¹) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 11 април 2023 г. —
FR/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Дело C-225/23, Pinta (¹))

(2023/C 235/18)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: FR

Отговорник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 54, параграф 3, буква ж) и член 58 от Договора за създаване на Европейската икономическа общност (наричан по-нататък „Договорът за ЕИО“), които определят правните последици на Директива 78/660/ЕИО на Съвета (²) (наричана по-нататък „Четвърта директива“), да се тълкуват в смисъл, че в нейното приложното поле не се включват физическите лица, а само дружествата по смисъла на член 58 от Договора за ЕИО?
- 2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, означава ли това, че що се отнася до правните последици на Четвърта директива, разпоредбите на тази директива, които установяват задължения в областта на счетоводството, на съставянето на удостоверителни документи, на съхраняването на документи и на публикуването, не са приложими по отношение на физическите лица, тоест предвидените в нея задължения се прилагат само по отношение на дружествата, които попадат в приложното ѝ поле, поради което тези задължения не могат да бъдат наложени на физическите лица и не могат да бъдат изтъкнати срещу тях в рамките на данъчно административно производство или на съдебно производство, което цели да се провери дали тези лица изпълняват данъчните си задължения.